

[Boeck-Hansen.]

organisere saadanne Klager. Men det er jo dog Mennesker her i Landet, og selv om Systemet maaske er godt i den højtærede Udenrigsministers Øjne, synes det jo at være Tilfældet, at disse Klagerere ikke er videre tilfredse med det.

Over for den højtærede Statsminister vilde jeg gerne sige, at den højtærede Statsminister i sin Aabningstale talte baade om private og offentlige Arbejder. Den højtærede Statsminister omtalte Løntrykkeri, og jeg vil erkende, at jeg i min første Tale lagde navnlig Vægt paa de private, men i Dag understregede Statsministeren navnlig det offentlige Arbejde, og her er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at der er forbistret mange Kommuner, der lønner alt for slet, og at der ogsaa er Kommuner, der ligefrem kræver af deres Entreprenører, at de skal lønne slet, og jeg forstaar slet ikke, at de kan faa et ordentligt Arbejde udført paa den Maade. Jeg vil ogsaa sige, at naar man tager ud omkring paa Landet og ser, hvad der bliver udført, kan man ligefrem væmmes ved, hvor grimt det er, naar man er gammel Jernbanebygger — uh, hvor det ser ud! Men trods alt vil jeg understrege, at Kommunernes Beboere er alligevel ikke tjent med, at Kommunen løfter Lønningsniveauet saa højt op, at de private ikke kan følge med. Det var det, jeg gerne vilde understrege, at det er ikke, fordi de ikke gerne vil, men fordi de ikke formaar at gøre det, og dér er bl. a. en af Aarsagerne de meget store Ejendoms-skatter, som efterhaanden er lagt paa Landmændenes Skuldre. Man kunde prøve at lette disse betydeligt, saa kunde det ogsaa være, at de fik bedre Raad.

Over for det ærede Medlem Hr. Riis Flor vil jeg gerne erklære mig enig i, at man skal have teknisk uddannede Mennesker som Gasværksbestyrere. Det gælder nu ikke alene Gasværksbestyrere, det gælder alle Poster, hvor der virkelig er en teknisk Ledelse og et teknisk Ansvar, dér burde man i langt højere Grad, end det nu er Tilfældet, anvende teknisk uddannede Mennesker, navnlig da vi her i dette Land anvender saa mange Penge paa at faa veluddannede Mennesker ogsaa teknisk set — saa skulde man ogsaa bruge dem. Jeg tror, Bornholm maa dyrt betale, at de i sin Tid brugte en Snedkervend til Amtsvejinspektør, saa jeg glæder mig over, at de skal have 200 000 Kr. af den højtærede Indenrigsminister. Jeg tror ogsaa, det vilde være godt, hvis man i Centraladministrationen anvendte nogle Ingeniører, saa var der maaske ikke

saa ofte Tale om, om man nu ikke havde lavet det og det Arbejde forkert, og man muligvis skulde stoppe det.

Over for den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at jeg tror, Finansministeren har misforstaaet mine Udtalelser om Hanstholm Havn. Hvis det havde staaet til mig, saa var denne Hanstholm Havn aldrig blevet paabegyndt, i det mindste ikke før man havde faaet nogle ordentlige Erfaringer fra Hirtshals, for jeg tror ikke, man skulde have gjort det. Men derfor fremsatte jeg ogsaa det Spørgsmaal, om det nu ikke var paa Tide, at man undersøgte, hvorvidt man burde fortsætte eller ej. Jeg vil dog her erkende, at der er et gammelt Ord, der siger, at har man sagt A, skal man ogsaa sige B. Det var nu noget, man ikke gjorde ved den midtsjællandske Bane, men det kunde godt være, man burde gøre det her, og derfor glæder jeg mig ogsaa over, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte, at nu vilde han lægge hele dette Spørgsmaal i Vandbygningsvæsenets Haand. Vandbygningsvæsenet har, saa vidt mig bekendt, aldrig været videre glad for dette Vestkysthavnebyggeri, men jeg tror, de vil overveje denne Sag saa godt, som de paa nogen Maade kan gøre det, og derfor mener jeg, man maa lade dette Spørgsmaal staa i Bero, til disse Overvejelser er afsluttet, dog henstiller jeg, at det ikke varer alt for længe.

Jeg staar ogsaa uforstaaende over for, hvorfor den højtærede Finansminister brugte Ordet *pludselig* i sin Omtale af min Stilling til Sygeplejerskerne, det var der ikke nogen Grund til. Vel blev jeg valgt her ind i Tinget ved et pludselig udskrevet Valg, men det er vist ogsaa det eneste pludselige, der er ved mig, for jeg maa sige, at saa snart jeg fik Lejlighed dertil, talte jeg Sygeplejerskernes Sag, og jeg vil blive ved med at gøre dette, indtil Sygeplejerskerne faar lignende Arbejdskaar som dem, man for allerede 17 Aar siden undte de Mænd, der er i Arbejde Nat og Dag. Men maaske tænkte den højtærede Finansminister sig, at naar han sagde pludselig, saa kunde han dække over den Selvbefrøjelse, som jeg i Virkeligheden tror, den højtærede Finansminister nærer . . . . . (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Ingenlunde) . . . . , fordi disse dygtige og pligt-opfyldende Kvinder er kommet noget bag efter — jo, det tror jeg nu alligevel. Nu vil jeg kæmpe for, at det bliver lovbestemt, at de faar de samme Rettigheder som Mændene har, og det maa gerne ske lidt pludselig.

Maa jeg saa prøve paa for en Gangs Skyld at komme Generaldirektør Knutzen